

[Hans Hedtoft.]

der baade fra Ministerbænkene og fra de for Tilfældet etablerede Regeringspartiers Side er sagt til mig og mit Parti om denne Aktion og dens Hensigt.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister fremsatte den — jeg tør trygt sige opsigtvækkende — Beskyldning, at Socialdemokratiet følte det som sit Formaal nu under mit Lederskab at skabe politisk Uro her i Landet. Jeg maa replicere herpaa med til den højtærede Minister at sige: Nej, det er den højtærede Minister, der gennem sit Cirkulære har skabt politisk Uro i dette Land. Der er ikke Skygge af Grund for den nuværende Mindretalsregering til blot antydningvis over for os, der repræsenterer det altovervejende Flertal af de danske Arbejdere, at fremsætte Beskyldninger i den Retning. Det, der har skabt Uro Landet over, er ikke os, men selve den Handling, som det paagældende Cirkulære er Udtryk for.

Saa sagde den højtærede Arbejds- og Socialminister, at dette her var aabenbart saadan noget af en Sport for mig, og jeg kunde nok vente Støtte fra Kommunerne, dette her var muligvis Indledningen til Samarbejdet. Ærlig talt, jeg troede, at jeg personlig skulde være fri for saa flotte Bemærkninger. Min Stilling til Kommunerne her i Landet og til Kommunerne her i Salen behøver hverken den højtærede Arbejds- og Socialminister eller nogen anden borgerlig eller anden Politiker her i denne Sal at give mig Raad om, den er den samme i Dag, som den var for 25 Aar siden. Jeg er overbevist om — deri har den højtærede Arbejds- og Socialminister Ret —, at den Række Vælgere, politisk vildførte og vildledte, der ved sidste Valg stemte kommunistisk, men ikke gør det mere, er enige med mig i den Opposition, jeg har ført mod Regeringen her; de vil efterhaanden se, at det Parti, de stemte paa ved forrige Valg, er overflødig, de vil efterhaanden indse, at det kommunistiske Parti med den politiske Linie, det nu holder, hvor dets Politik blot bestaar i at byde een mere end vi, er politisk overflødig. I den Henseende tror jeg gerne, jeg har adskillig Tilslutning fra kommunistisk Side, men Insinuationer i Retning af, at min egen eller mit Partis Stilling til Kommunerne skulde være paavirket af de Motiver, der har været talt om, frabeder jeg mig.

Saa forklarede den højtærede Arbejds- og Socialminister forskellige Ting — hans Svar var det meget, meget svært, det tror jeg, enhver vil give mig Ret i, at finde Hoved eller Hale paa. Han sagde for det

første, at det, man havde gjort fra Regeringens Side, var, at man havde simplificeret Praksis, jeg forstod, der var skabt et Kontor mindre — det var som Svar paa min Bemærkning om Regeringens Beskæftigelsesudvalg —, og at den egentlige Leder var den højtærede Statsminister. Ja, dette er en Ændring i Forhold til tidligere. Dispensationer i Henhold til Beskæftigelsesloven havde man tidligere selv Mulighed for at afgøre, naar man var Arbejds- og Socialminister, det gik man ikke til Statsministeren eller andre om. Den Indsats, den højtærede Arbejds- og Socialminister har præsteret, er ikke nogen Simplificering, det er en Komplisering, thi foruden Indstillingerne fra Anvisningskontoret og Gangen over Beskæftigelsescentralen og Arbejds- og Socialministeriet skal alle Dispensionsansøgninger nu højtidelig forelægges i Regeringens Beskæftigelsesudvalg.

Dernæst forklarede den højtærede Minister mig beroligende, at jeg maatte forstaa, der vilde blive givet Dispensation, hvor praktiske og tekniske Vanskeligheder stillede sig hindrende i Vejen for Standsningscirkulæret. Ja, det tror Pokker! Det var netop det, jeg kritiserede — man skulde have undladt den kategoriske Form, Cirkulæret har. Det skulde man have sagt straks. Det, Ministeren gør her i Dag, er aabant at indrømme, at han vil dispensere, som man siger, hvor praktiske og tekniske Vanskeligheder stiller sig i Vejen. Ja, selvfølgelig, men det var det, at man i første Omgang ikke havde denne Indstilling, der var og er Hovedkritikken, som jeg har rettet imod det paagældende Cirkulære og mod Regeringen. Det var det, man burde have sagt straks. Man skulde have fulgt den arbejdsministerielle Praksis. Det er helt urimeligt, naar man fra Regeringens Side — det gjorde ogsaa den højtærede Statsminister — som en Visdom, der skal virke belærende for os, fremhæver, at man ikke vil sætte Nødhjælpsarbejder i Gang med den lave Arbejdsløshedsprocent. Offentlige Arbejder er noget, man sætter ind, naar Arbejdsløsheden er stor. Den Visdom har det danske Socialdemokrati ført igennem her i Danmark i 30erne under stor Modstand fra de borgerlige Partier. Hele det, man kan kalde den sociale Beskæftigelsespolitik, hele dette Synspunkt er her i Danmark, i Norge og i Sverige sat i Gang, praktiseret og udført af socialdemokratiske Regeringer, ikke altid under lige stærk Modstand, men under megen Surhed fra de borgerlige Partier. Og efterhaanden har man, hvad der kun er Grund til at være taknemmelig for, accepteret denne Form for